

CANADA

Utgivare: K. FLEMMING, Redaktör och Utgivare.

Prenumerationspriser: Helt år \$1.00, Halvt år 0.50, Fördelaktigt 0.35, Helt år till Sverige 1.50, Halvt år 0.80, postporto inbegripet.

Lokaltidningar: Lokaltidningar i alla svenska orter och länningar goda provision. Korrespondenser, korta och intressanta meddelanden med teckenhet.

Prenumerationsmedel bör skickas med Post eller Express Money Order eller Registrerade bref till CANADA, Box 254, Winnipeg, Man.

Kontor: HARRIS BLOCK, 515 MAIN STREET, ingång från Ouelletts Real Estate kontor.

J. P. JOHNSON: Redaktent.

Profsummer af CANADA skickas fritt på begäran till hvilken address som helst.

TULLFRÅGAN

torde ännu kunna kännetecknas som det skarpaste sårmärket hvilket skiljer de liberala och konservativa partier från hvarandra. Genom industridkarens förenings agitation har ett försök gjorts att utplåna denna gränslinje, i det tullvännerna skulle gynna högprotektionistiska kandidater inom båda partier, följande samma mislyckade taktik, som prohibitionisterna, hvilka understödde nykterhetskandidater ur båda partier med den följd, att ingen regering kände sig stark nog att upptaga deras sak.

Det är därför af den största vikt att hvarje valman gör sig väl reda, hvar de båda politiska partier, det liberala och konservativa, stå med afseende på tullfrågan.

Det konservativa partiet i dag står för den högsta form af skyddstull, det slags protektion, som fabriksägarna tro på. Det konservativa partiets program i detta stycke uttalades förmellt i följande resolution, hvilken partiets ledare, Mr R. L. Borden, framlade vid parlamentssessionen 1902, och understöddes af hans anhängare: "Denna kamrars, som anser, att det nuvarande tulltariffen värdar otillfredsställande, är af den mening, att detta land erfordrar ett bestämt nedlagt system af likställd protektion för dess arbete, farmprodukter och industrier, som för all tid skall bevara den canadiensiska marknaden för canadiensarna. Och, under det i främsta rummet med fasthet bibehålles nödvändigheten af sådan protektion af Canadas intressen, kamrarsen uttrycker sin åstundan för reciprocalhand inom kajsardömet."

Detta programutlåtande är i fullständig överensstämmelse med de propositioner, som Manufacturers Association antaga på sitt stora årskonvention i Halifax, innehållande bland andra, följande beslut:

Resoludat, att enligt denna förnings åsikt, de förändrade förhållanden, som nu råda i Canada, fordrar en snar och genomgående revision af tulltariffen på ett sätt, som kommer att befördra den inhemska tillverknings af mycket af de varor, vi importera från främmande länder;

att i en sådan revision alla intressen från alla delar och kommuner tillvaratas, vare sig fiskerier, gruvar eller industrier, och öfvervägas, i åsikt ej blott bevara dem utan och att utveckla dem till nationens stora framtidning.

Industridkarens enda åsikt, med sina tullpropositioner, är, att sätta dem i tillfälle att få högre pris för sina varor än hvad de få i dag, m. a. o., de önska få konsumenten att betala mer.

Det konservativa partiets politik är densamma som fabrikskarnas, de önska få konsumenterna att betala högre priser. Ty att termen "adequate protection" i det konservativa partiets programmet innebar högsta möjliga form af skyddstull, bevisas af flera konservativa parlamentledamöters uttalanden i parlamentet 1902. Ur parlamentareferatet "Hansard" vill vi anföra några yttranden af Mr Borden. På sidan 28 läses: "Jag, må det vara sagt, tror ej på doktrinen att köpa i den billigaste marknaden, om det skall ske på bekostnad af våra industrier." På sidan 1334: "Man skulle kunna vänta, att om vi ämnade söka bibehålla och uppbygga våra fabriker mot en sådan mäktig och stor konkurrens, som vi hafva skal att befrån från F. S. vi skulle åtminstone höja vår tulltaxa mot nämnda land lika högt, som dennes mot oss. På sidan 1336: "Hvad jag motsätter mig i hvarje princip om ömsesidighetsfördrag eller tullkrig, är, att det kunde binda oss, att sänka vår tulltariff och på detta sätt släppa in Förenta Staternas produkter och såmedelst krossa våra egna industrier." På sidan 1337: "Dock, jag tror att alla klasser af befolkningen i dettaland, för saken att kunna behålla sin marknad åt sig själfva, för målet att kunna förebygga konkurrensen från Förenta Staterna, hvilken redan nått en sådan väldig höjd, skulle vara villiga att, åtminstone för några år, betala förhöjda priser, om nödvändigt."

En annan konservativ talare, Mr. Rufus Pope, önskade en "kinesisk mur" rundt omkring. Mr. Blair sade (Hansard 1497): Jag håller för att tulltariffen skulle arrangeras så, att hvarje institution, som tillverkar gods, afsedt för denna befolkning, skulle erhålla sådant tillskydd, att liknande varor, som tillverkas i utlandet ej skulle kunna hit införas." Mr. R. W. Brock i ett tal, där han starkt advocerade för höga skyddstullar sade: "Om ni gifver sådana transportationsleder åt farmarne i Nordvästern att dessa kunna sälja sina produkter i den engelska marknaden på lika fördelaktiga villkor som farmarne i Förenta Staterna, påstår jag, att farmaren i Nordvästern är stor nog och stark nog att kunna betala en liten tullafgift på sina importerade varor."

Alla talare anföllo med synnerlig förklarande minnaltariffen på engelska varor, som håller priset nere på flera cent, som bomullsyll och järnvaror; Mr. Henderson (Hansard 2366) sade: Om vi hade majoriteten å denna sida af kamraren, skulle det ej dröja länge innan vi hade preferentialtariffen utplånad. Jag skulle ej tycka en minut att se den med tillhjälp af min röst försvinna". I samma vecka förnekade Mr. Henderson den uppgiften, som en del af hans konservativa medbröder brukat göra, att den liberala tulltariffen är den samma som den konservativa. "Det är osanning, att de liberala hafva stult de konservativas kläder. De hafva icke gjort något af det slaget. Jag är endast ledsen, att de icke hafva gjort det, ty det skulle sannligen hafva varit bättre för vårt land, om de hade gjort det. Deras tariff är i själfva verket raka motsatsen till vår."

Dessa och liknande uttalanden visa tydligt och klart hvar det konservativa partiet i dag är i tallpolitiskt hänseende.

Fabriksgarnes högtullsträfvaanden. Det är lika ledigt att öfvertyga sig om hvad "Manufacturers Association" önskar. Föreningen har utsändt hundratusentals pamfletter, hvilka frakteras portofritt i Ottawa under sessionen af de konservativa ledamöterna, och tillsänds valmännen öfver hela landet. Denna händelse blottar också alliansen mellan föreningen och det konservativa partiet för det höga och sköna ändamålet att få lefnadsomkostnaderna och som en följd däraf, afven produktionskostnaderna, fördyrade för arbetare och farmareklassen och öfriga konsumenter.

De pamfletter, som utgifs på industridkareföreningens förlag äro nie till antalet. De behandla skilda ämnen, men kärnpunkten i dem alla är gemensamt: HÖJ TULLARNE. Deras anspråk äro i intet afseende dolda, utan spräkt är tydligt nog, så att man ej behöfver sväfa i okunnighet om det slag af tulltariff, som kommer ständigt till om det konservativa partiet skulle segra.

Den nuvarande tullen på äkerbruksredskap är 20 till 25 procent. Pamfletten, som behandlar denna vara, förordar en taxa, som omöjliggör all importering af frammande tillverkningar. Mr. Geo Taylor, det konservativa partiets "införsare", yttrade i parlamentet under en debatt sistlidne april, att han vore beredd att tillbelägga äkerbruksredskap med 100 procent om det vore nödvändigt för att afstånga den amerikanska införseln. Med andra ord: om de allierade kunde utföra denna plan, så vore västerns farmare sålda till agenterna för de canadiensiska farmredskapsfabrikerna. Farmaren måste köpa den canadiensiska varan och betala det pris, som begäres för densamma, utan att pruta, eller också ge sig ut ur affären. För närvarande är där konkurrens. Amerikanska maskinerier komma in under en ganska låg tariff och farmaren har litet att välja från. Konkurrensen mellan de olika firmornas agenter skulle icke allenast sätta honom i stånd till att köpa billigast, utan också skaffa honom goda betalingsvillkor. Om de canadiensiska firmorna vore lämnade åt sig själfva, skulle det ej dröja länge innan en trust eller kombination vore förmedlad, och då blötte det endast en agent att handla med. Icke allenast skulle han blifva i stånd att begära hvad pris han ville, han kunde även bestämma betalingsvillkoren och intresset på den obetalda summan.

Specifika och ad valorem beräkning. Bland högtullens pamfletterna är det också en, som förordar, att specifika taxa ässats varorna istället för den nu gällande "ad valorem" beräkningen. Arbetaren och farmaren gör val uti att några be grunda hvad detta innebar. En af de förmästa åtgärder af rättvis, som genomfördes vid den liberala revisionen af tulltariffen, var borttagandet af den specifika vardesättningen och införandet af en beräkning, som grundar sig på varornas inköpsvärde och gällande marktgångspris. Det konservativa partiet är färdigt att återinföra den specifika taxan, som i sin verksamhet träffade mer den fattiga än den rika.

Vid "ad valorem" beräkning, om priserna falla, faller tullen också; vid den specifika förblir tullen alltid densamma, huru mycket än priserna falla. Den sistnämnda beräkningen är på det hela taget en stor orättvisa, och så här söker patronernas pamfletter försvara densamma; "Hvad beträffar påståendet, att den fattige blir lidande, emedan under ett system af specifika tulltaxa billiga varor draga en mycket högre tull än de dyrbara, må detta bemötas med, att den specifika tullen utestänger billiga varor och på detta sätt råddar den fattiga att blifva lurad af samvetslösa agenter, hvilka sälja dilliga och billiga varor.

Denna ömma ömtanke, att rådda konsumenten från billigt gods, är i sanning rörande. På den följande sidan meddelas, "att den specifika tariffen är isynnerhet säker, under tider af tryckta marknadskonjunkturer och måste alltid skydda hemindustrien, emär den ej sanker priset när varuvarna falla". Det förefaller ej pamfletter författaren, att det är en stor orättvisa mot köparen, att tullen skall förblifva orörlig, fastän priserna falla. Med protektionisternas ideer är, att tullen skall hällas så högt, att fabrikanterna kunna bestämma de högsta priser. Köparen skall, enligt deras mening, kunna sig allt för lycklig och stolt att alltid få vara beredd, att "betala litet mer", som Mr Borden klassiska fras lyder.

Protektion af äkerbruksredskap. Den nuvarande tullen på äkerbruksredskap är 20 till 25 procent. Pamfletten, som behandlar denna vara, förordar en taxa, som omöjliggör all importering af frammande tillverkningar. Mr. Geo Taylor, det konservativa partiets "införsare", yttrade i parlamentet under en debatt sistlidne april, att han vore beredd att tillbelägga äkerbruksredskap med 100 procent om det vore nödvändigt för att afstånga den amerikanska införseln. Med andra ord: om de allierade kunde utföra denna plan, så vore västerns farmare sålda till agenterna för de canadiensiska farmredskapsfabrikerna. Farmaren måste köpa den canadiensiska varan och betala det pris, som begäres för densamma, utan att pruta, eller också ge sig ut ur affären. För närvarande är där konkurrens. Amerikanska maskinerier komma in under en ganska låg tariff och farmaren har litet att välja från. Konkurrensen mellan de olika firmornas agenter skulle icke allenast sätta honom i stånd till att köpa billigast, utan också skaffa honom goda betalingsvillkor. Om de canadiensiska firmorna vore lämnade åt sig själfva, skulle det ej dröja länge innan en trust eller kombination vore förmedlad, och då blötte det endast en agent att handla med. Icke allenast skulle han blifva i stånd att begära hvad pris han ville, han kunde även bestämma betalingsvillkoren och intresset på den obetalda summan.

Specifika och ad valorem beräkning. Bland högtullens pamfletterna är det också en, som förordar, att specifika taxa ässats varorna istället för den nu gällande "ad valorem" beräkningen. Arbetaren och farmaren gör val uti att några be grunda hvad detta innebar. En af de förmästa åtgärder af rättvis, som genomfördes vid den liberala revisionen af tulltariffen, var borttagandet af den specifika vardesättningen och införandet af en beräkning, som grundar sig på varornas inköpsvärde och gällande marktgångspris. Det konservativa partiet är färdigt att återinföra den specifika taxan, som i sin verksamhet träffade mer den fattiga än den rika.

Vid "ad valorem" beräkning, om priserna falla, faller tullen också; vid den specifika förblir tullen alltid densamma, huru mycket än priserna falla. Den sistnämnda beräkningen är på det hela taget en stor orättvisa, och så här söker patronernas pamfletter försvara densamma; "Hvad beträffar påståendet, att den fattige blir lidande, emedan under ett system af specifika tulltaxa billiga varor draga en mycket högre tull än de dyrbara, må detta bemötas med, att den specifika tullen utestänger billiga varor och på detta sätt råddar den fattiga att blifva lurad af samvetslösa agenter, hvilka sälja dilliga och billiga varor.

Denna ömma ömtanke, att rådda konsumenten från billigt gods, är i sanning rörande. På den följande sidan meddelas, "att den specifika tariffen är isynnerhet säker, under tider af tryckta marknadskonjunkturer och måste alltid skydda hemindustrien, emär den ej sanker priset när varuvarna falla". Det förefaller ej pamfletter författaren, att det är en stor orättvisa mot köparen, att tullen skall förblifva orörlig, fastän priserna falla. Med protektionisternas ideer är, att tullen skall hällas så högt, att fabrikanterna kunna bestämma de högsta priser. Köparen skall, enligt deras mening, kunna sig allt för lycklig och stolt att alltid få vara beredd, att "betala litet mer", som Mr Borden klassiska fras lyder.

Protektion af äkerbruksredskap. Den nuvarande tullen på äkerbruksredskap är 20 till 25 procent. Pamfletten, som behandlar denna vara, förordar en taxa, som omöjliggör all importering af frammande tillverkningar. Mr. Geo Taylor, det konservativa partiets "införsare", yttrade i parlamentet under en debatt sistlidne april, att han vore beredd att tillbelägga äkerbruksredskap med 100 procent om det vore nödvändigt för att afstånga den amerikanska införseln. Med andra ord: om de allierade kunde utföra denna plan, så vore västerns farmare sålda till agenterna för de canadiensiska farmredskapsfabrikerna. Farmaren måste köpa den canadiensiska varan och betala det pris, som begäres för densamma, utan att pruta, eller också ge sig ut ur affären. För närvarande är där konkurrens. Amerikanska maskinerier komma in under en ganska låg tariff och farmaren har litet att välja från. Konkurrensen mellan de olika firmornas agenter skulle icke allenast sätta honom i stånd till att köpa billigast, utan också skaffa honom goda betalingsvillkor. Om de canadiensiska firmorna vore lämnade åt sig själfva, skulle det ej dröja länge innan en trust eller kombination vore förmedlad, och då blötte det endast en agent att handla med. Icke allenast skulle han blifva i stånd att begära hvad pris han ville, han kunde även bestämma betalingsvillkoren och intresset på den obetalda summan.

Specifika och ad valorem beräkning. Bland högtullens pamfletterna är det också en, som förordar, att specifika taxa ässats varorna istället för den nu gällande "ad valorem" beräkningen. Arbetaren och farmaren gör val uti att några be grunda hvad detta innebar. En af de förmästa åtgärder af rättvis, som genomfördes vid den liberala revisionen af tulltariffen, var borttagandet af den specifika vardesättningen och införandet af en beräkning, som grundar sig på varornas inköpsvärde och gällande marktgångspris. Det konservativa partiet är färdigt att återinföra den specifika taxan, som i sin verksamhet träffade mer den fattiga än den rika.

Vid "ad valorem" beräkning, om priserna falla, faller tullen också; vid den specifika förblir tullen alltid densamma, huru mycket än priserna falla. Den sistnämnda beräkningen är på det hela taget en stor orättvisa, och så här söker patronernas pamfletter försvara densamma; "Hvad beträffar påståendet, att den fattige blir lidande, emedan under ett system af specifika tulltaxa billiga varor draga en mycket högre tull än de dyrbara, må detta bemötas med, att den specifika tullen utestänger billiga varor och på detta sätt råddar den fattiga att blifva lurad af samvetslösa agenter, hvilka sälja dilliga och billiga varor.

Denna ömma ömtanke, att rådda konsumenten från billigt gods, är i sanning rörande. På den följande sidan meddelas, "att den specifika tariffen är isynnerhet säker, under tider af tryckta marknadskonjunkturer och måste alltid skydda hemindustrien, emär den ej sanker priset när varuvarna falla". Det förefaller ej pamfletter författaren, att det är en stor orättvisa mot köparen, att tullen skall förblifva orörlig, fastän priserna falla. Med protektionisternas ideer är, att tullen skall hällas så högt, att fabrikanterna kunna bestämma de högsta priser. Köparen skall, enligt deras mening, kunna sig allt för lycklig och stolt att alltid få vara beredd, att "betala litet mer", som Mr Borden klassiska fras lyder.

Protektion af äkerbruksredskap. Den nuvarande tullen på äkerbruksredskap är 20 till 25 procent. Pamfletten, som behandlar denna vara, förordar en taxa, som omöjliggör all importering af frammande tillverkningar. Mr. Geo Taylor, det konservativa partiets "införsare", yttrade i parlamentet under en debatt sistlidne april, att han vore beredd att tillbelägga äkerbruksredskap med 100 procent om det vore nödvändigt för att afstånga den amerikanska införseln. Med andra ord: om de allierade kunde utföra denna plan, så vore västerns farmare sålda till agenterna för de canadiensiska farmredskapsfabrikerna. Farmaren måste köpa den canadiensiska varan och betala det pris, som begäres för densamma, utan att pruta, eller också ge sig ut ur affären. För närvarande är där konkurrens. Amerikanska maskinerier komma in under en ganska låg tariff och farmaren har litet att välja från. Konkurrensen mellan de olika firmornas agenter skulle icke allenast sätta honom i stånd till att köpa billigast, utan också skaffa honom goda betalingsvillkor. Om de canadiensiska firmorna vore lämnade åt sig själfva, skulle det ej dröja länge innan en trust eller kombination vore förmedlad, och då blötte det endast en agent att handla med. Icke allenast skulle han blifva i stånd att begära hvad pris han ville, han kunde även bestämma betalingsvillkoren och intresset på den obetalda summan.

Specifika och ad valorem beräkning. Bland högtullens pamfletterna är det också en, som förordar, att specifika taxa ässats varorna istället för den nu gällande "ad valorem" beräkningen. Arbetaren och farmaren gör val uti att några be grunda hvad detta innebar. En af de förmästa åtgärder af rättvis, som genomfördes vid den liberala revisionen af tulltariffen, var borttagandet af den specifika vardesättningen och införandet af en beräkning, som grundar sig på varornas inköpsvärde och gällande marktgångspris. Det konservativa partiet är färdigt att återinföra den specifika taxan, som i sin verksamhet träffade mer den fattiga än den rika.

Vid "ad valorem" beräkning, om priserna falla, faller tullen också; vid den specifika förblir tullen alltid densamma, huru mycket än priserna falla. Den sistnämnda beräkningen är på det hela taget en stor orättvisa, och så här söker patronernas pamfletter försvara densamma; "Hvad beträffar påståendet, att den fattige blir lidande, emedan under ett system af specifika tulltaxa billiga varor draga en mycket högre tull än de dyrbara, må detta bemötas med, att den specifika tullen utestänger billiga varor och på detta sätt råddar den fattiga att blifva lurad af samvetslösa agenter, hvilka sälja dilliga och billiga varor.

Denna ömma ömtanke, att rådda konsumenten från billigt gods, är i sanning rörande. På den följande sidan meddelas, "att den specifika tariffen är isynnerhet säker, under tider af tryckta marknadskonjunkturer och måste alltid skydda hemindustrien, emär den ej sanker priset när varuvarna falla". Det förefaller ej pamfletter författaren, att det är en stor orättvisa mot köparen, att tullen skall förblifva orörlig, fastän priserna falla. Med protektionisternas ideer är, att tullen skall hällas så högt, att fabrikanterna kunna bestämma de högsta priser. Köparen skall, enligt deras mening, kunna sig allt för lycklig och stolt att alltid få vara beredd, att "betala litet mer", som Mr Borden klassiska fras lyder.

Protektion af äkerbruksredskap. Den nuvarande tullen på äkerbruksredskap är 20 till 25 procent. Pamfletten, som behandlar denna vara, förordar en taxa, som omöjliggör all importering af frammande tillverkningar. Mr. Geo Taylor, det konservativa partiets "införsare", yttrade i parlamentet under en debatt sistlidne april, att han vore beredd att tillbelägga äkerbruksredskap med 100 procent om det vore nödvändigt för att afstånga den amerikanska införseln. Med andra ord: om de allierade kunde utföra denna plan, så vore västerns farmare sålda till agenterna för de canadiensiska farmredskapsfabrikerna. Farmaren måste köpa den canadiensiska varan och betala det pris, som begäres för densamma, utan att pruta, eller också ge sig ut ur affären. För närvarande är där konkurrens. Amerikanska maskinerier komma in under en ganska låg tariff och farmaren har litet att välja från. Konkurrensen mellan de olika firmornas agenter skulle icke allenast sätta honom i stånd till att köpa billigast, utan också skaffa honom goda betalingsvillkor. Om de canadiensiska firmorna vore lämnade åt sig själfva, skulle det ej dröja länge innan en trust eller kombination vore förmedlad, och då blötte det endast en agent att handla med. Icke allenast skulle han blifva i stånd att begära hvad pris han ville, han kunde även bestämma betalingsvillkoren och intresset på den obetalda summan.

Specifika och ad valorem beräkning. Bland högtullens pamfletterna är det också en, som förordar, att specifika taxa ässats varorna istället för den nu gällande "ad valorem" beräkningen. Arbetaren och farmaren gör val uti att några be grunda hvad detta innebar. En af de förmästa åtgärder af rättvis, som genomfördes vid den liberala revisionen af tulltariffen, var borttagandet af den specifika vardesättningen och införandet af en beräkning, som grundar sig på varornas inköpsvärde och gällande marktgångspris. Det konservativa partiet är färdigt att återinföra den specifika taxan, som i sin verksamhet träffade mer den fattiga än den rika.

Vid "ad valorem" beräkning, om priserna falla, faller tullen också; vid den specifika förblir tullen alltid densamma, huru mycket än priserna falla. Den sistnämnda beräkningen är på det hela taget en stor orättvisa, och så här söker patronernas pamfletter försvara densamma; "Hvad beträffar påståendet, att den fattige blir lidande, emedan under ett system af specifika tulltaxa billiga varor draga en mycket högre tull än de dyrbara, må detta bemötas med, att den specifika tullen utestänger billiga varor och på detta sätt råddar den fattiga att blifva lurad af samvetslösa agenter, hvilka sälja dilliga och billiga varor.

Denna ömma ömtanke, att rådda konsumenten från billigt gods, är i sanning rörande. På den följande sidan meddelas, "att den specifika tariffen är isynnerhet säker, under tider af tryckta marknadskonjunkturer och måste alltid skydda hemindustrien, emär den ej sanker priset när varuvarna falla". Det förefaller ej pamfletter författaren, att det är en stor orättvisa mot köparen, att tullen skall förblifva orörlig, fastän priserna falla. Med protektionisternas ideer är, att tullen skall hällas så högt, att fabrikanterna kunna bestämma de högsta priser. Köparen skall, enligt deras mening, kunna sig allt för lycklig och stolt att alltid få vara beredd, att "betala litet mer", som Mr Borden klassiska fras lyder.

Protektion af äkerbruksredskap. Den nuvarande tullen på äkerbruksredskap är 20 till 25 procent. Pamfletten, som behandlar denna vara, förordar en taxa, som omöjliggör all importering af frammande tillverkningar. Mr. Geo Taylor, det konservativa partiets "införsare", yttrade i parlamentet under en debatt sistlidne april, att han vore beredd att tillbelägga äkerbruksredskap med 100 procent om det vore nödvändigt för att afstånga den amerikanska införseln. Med andra ord: om de allierade kunde utföra denna plan, så vore västerns farmare sålda till agenterna för de canadiensiska farmredskapsfabrikerna. Farmaren måste köpa den canadiensiska varan och betala det pris, som begäres för densamma, utan att pruta, eller också ge sig ut ur affären. För närvarande är där konkurrens. Amerikanska maskinerier komma in under en ganska låg tariff och farmaren har litet att välja från. Konkurrensen mellan de olika firmornas agenter skulle icke allenast sätta honom i stånd till att köpa billigast, utan också skaffa honom goda betalingsvillkor. Om de canadiensiska firmorna vore lämnade åt sig själfva, skulle det ej dröja länge innan en trust eller kombination vore förmedlad, och då blötte det endast en agent att handla med. Icke allenast skulle han blifva i stånd att begära hvad pris han ville, han kunde även bestämma betalingsvillkoren och intresset på den obetalda summan.

Specifika och ad valorem beräkning. Bland högtullens pamfletterna är det också en, som förordar, att specifika taxa ässats varorna istället för den nu gällande "ad valorem" beräkningen. Arbetaren och farmaren gör val uti att några be grunda hvad detta innebar. En af de förmästa åtgärder af rättvis, som genomfördes vid den liberala revisionen af tulltariffen, var borttagandet af den specifika vardesättningen och införandet af en beräkning, som grundar sig på varornas inköpsvärde och gällande marktgångspris. Det konservativa partiet är färdigt att återinföra den specifika taxan, som i sin verksamhet träffade mer den fattiga än den rika.

Protektion af äkerbruksredskap. Den nuvarande tullen på äkerbruksredskap är 20 till 25 procent. Pamfletten, som behandlar denna vara, förordar en taxa, som omöjliggör all importering af frammande tillverkningar. Mr. Geo Taylor, det konservativa partiets "införsare", yttrade i parlamentet under en debatt sistlidne april, att han vore beredd att tillbelägga äkerbruksredskap med 100 procent om det vore nödvändigt för att afstånga den amerikanska införseln. Med andra ord: om de allierade kunde utföra denna plan, så vore västerns farmare sålda till agenterna för de canadiensiska farmredskapsfabrikerna. Farmaren måste köpa den canadiensiska varan och betala det pris, som begäres för densamma, utan att pruta, eller också ge sig ut ur affären. För närvarande är där konkurrens. Amerikanska maskinerier komma in under en ganska låg tariff och farmaren har litet att välja från. Konkurrensen mellan de olika firmornas agenter skulle icke allenast sätta honom i stånd till att köpa billigast, utan också skaffa honom goda betalingsvillkor. Om de canadiensiska firmorna vore lämnade åt sig själfva, skulle det ej dröja länge innan en trust eller kombination vore förmedlad, och då blötte det endast en agent att handla med. Icke allenast skulle han blifva i stånd att begära hvad pris han ville, han kunde även bestämma betalingsvillkoren och intresset på den obetalda summan.

Specifika och ad valorem beräkning. Bland högtullens pamfletterna är det också en, som förordar, att specifika taxa ässats varorna istället för den nu gällande "ad valorem" beräkningen. Arbetaren och farmaren gör val uti att några be grunda hvad detta innebar. En af de förmästa åtgärder af rättvis, som genomfördes vid den liberala revisionen af tulltariffen, var borttagandet af den specifika vardesättningen och införandet af en beräkning, som grundar sig på varornas inköpsvärde och gällande marktgångspris. Det konservativa partiet är färdigt att återinföra den specifika taxan, som i sin verksamhet träffade mer den fattiga än den rika.

Vid "ad valorem" beräkning, om priserna falla, faller tullen också; vid den specifika förblir tullen alltid densamma, huru mycket än priserna falla. Den sistnämnda beräkningen är på det hela taget en stor orättvisa, och så här söker patronernas pamfletter försvara densamma; "Hvad beträffar påståendet, att den fattige blir lidande, emedan under ett system af specifika tulltaxa billiga varor draga en mycket högre tull än de dyrbara, må detta bemötas med, att den specifika tullen utestänger billiga varor och på detta sätt råddar den fattiga att blifva lurad af samvetslösa agenter, hvilka sälja dilliga och billiga varor.

Denna ömma ömtanke, att rådda konsumenten från billigt gods, är i sanning rörande. På den följande sidan meddelas, "att den specifika tariffen är isynnerhet säker, under tider af tryckta marknadskonjunkturer och måste alltid skydda hemindustrien, emär den ej sanker priset när varuvarna falla". Det förefaller ej pamfletter författaren, att det är en stor orättvisa mot köparen, att tullen skall förblifva orörlig, fastän priserna falla. Med protektionisternas ideer är, att tullen skall hällas så högt, att fabrikanterna kunna bestämma de högsta priser. Köparen skall, enligt deras mening, kunna sig allt för lycklig och stolt att alltid få vara beredd, att "betala litet mer", som Mr Borden klassiska fras lyder.

Protektion af äkerbruksredskap. Den nuvarande tullen på äkerbruksredskap är 20 till 25 procent. Pamfletten, som behandlar denna vara, förordar en taxa, som omöjliggör all importering af frammande tillverkningar. Mr. Geo Taylor, det konservativa partiets "införsare", yttrade i parlamentet under en debatt sistlidne april, att han vore beredd att tillbelägga äkerbruksredskap med 100 procent om det vore nödvändigt för att afstånga den amerikanska införseln. Med andra ord: om de allierade kunde utföra denna plan, så vore västerns farmare sålda till agenterna för de canadiensiska farmredskapsfabrikerna. Farmaren måste köpa den canadiensiska varan och betala det pris, som begäres för densamma, utan att pruta, eller också ge sig ut ur affären. För närvarande är där konkurrens. Amerikanska maskinerier komma in under en ganska låg tariff och farmaren har litet att välja från. Konkurrensen mellan de olika firmornas agenter skulle icke allenast sätta honom i stånd till att köpa billigast, utan också skaffa honom goda betalingsvillkor. Om de canadiensiska firmorna vore lämnade åt sig själfva, skulle det ej dröja länge innan en trust eller kombination vore förmedlad, och då blötte det endast en agent att handla med. Icke allenast skulle han blifva i stånd att begära hvad pris han ville, han kunde även bestämma betalingsvillkoren och intresset på den obetalda summan.

Specifika och ad valorem beräkning. Bland högtullens pamfletterna är det också en, som förordar, att specifika taxa ässats varorna istället för den nu gällande "ad valorem" beräkningen. Arbetaren och farmaren gör val uti att några be grunda hvad detta innebar. En af de förmästa åtgärder af rättvis, som genomfördes vid den liberala revisionen af tulltariffen, var borttagandet af den specifika vardesättningen och införandet af en beräkning, som grundar sig på varornas inköpsvärde och gällande marktgångspris. Det konservativa partiet är färdigt att återinföra den specifika taxan, som i sin verksamhet träffade mer den fattiga än den rika.

Vid "ad valorem" beräkning, om priserna falla, faller tullen också; vid den specifika förblir tullen alltid densamma, huru mycket än priserna falla. Den sistnämnda beräkningen är på det hela taget en stor orättvisa, och så här söker patronernas pamfletter försvara densamma; "Hvad beträffar påståendet, att den fattige blir lidande, emedan under ett system af specifika tulltaxa billiga varor draga en mycket högre tull än de dyrbara, må detta bemötas med, att den specifika tullen utestänger billiga varor och på detta sätt råddar den fattiga att blifva lurad af samvetslösa agenter, hvilka sälja dilliga och billiga varor.

Denna ömma ömtanke, att rådda konsumenten från billigt gods, är i sanning rörande. På den följande sidan meddelas, "att den specifika tariffen är isynnerhet säker, under tider af tryckta marknadskonjunkturer och måste alltid skydda hemindustrien, emär den ej sanker priset när varuvarna falla". Det förefaller ej pamfletter författaren, att det är en stor orättvisa mot köparen, att tullen skall förblifva orörlig, fastän priserna falla. Med protektionisternas ideer är, att tullen skall hällas så högt, att fabrikanterna kunna bestämma de högsta priser. Köparen skall, enligt deras mening, kunna sig allt för lycklig och stolt att alltid få vara beredd, att "betala litet mer", som Mr Borden klassiska fras lyder.

Protektion af äkerbruksredskap. Den nuvarande tullen på äkerbruksredskap är 20 till 25 procent. Pamfletten, som behandlar denna vara, förordar en taxa, som omöjliggör all importering af frammande tillverkningar. Mr. Geo Taylor, det konservativa partiets "införsare", yttrade i parlamentet under en debatt sistlidne april, att han vore beredd att tillbelägga äkerbruksredskap med 100 procent om det vore nödvändigt för att afstånga den amerikanska införseln. Med andra ord: om de allierade kunde utföra denna plan, så vore västerns farmare sålda till agenterna för de canadiensiska farmredskapsfabrikerna. Farmaren måste köpa den canadiensiska varan och betala det pris, som begäres för densamma, utan att pruta, eller också ge sig ut ur affären. För närvarande är där konkurrens. Amerikanska maskinerier komma in under en ganska låg tariff och farmaren har litet att välja från. Konkurrensen mellan de olika firmornas agenter skulle icke allenast sätta honom i stånd till att köpa billigast, utan också skaffa honom goda betalingsvillkor. Om de canadiensiska firmorna vore lämnade åt sig själfva, skulle det ej dröja länge innan en trust eller kombination vore förmedlad, och då blötte det endast en agent att handla med. Icke allenast skulle han blifva i stånd att begära hvad pris han ville, han kunde även bestämma betalingsvillkoren och intresset på den obetalda summan.

Specifika och ad valorem beräkning. Bland högtullens pamfletterna är det också en, som förordar, att specifika taxa ässats varorna istället för den nu gällande "ad valorem" beräkningen. Arbetaren och farmaren gör val uti att några be grunda hvad detta innebar. En af de förmästa åtgärder af rättvis, som genomfördes vid den liberala revisionen af tulltariffen, var borttagandet af den specifika vardesättningen och införandet af en beräkning, som grundar sig på varornas inköpsvärde och gällande marktgångspris. Det konservativa partiet är färdigt att återinföra den specifika taxan, som i sin verksamhet träffade mer den fattiga än den rika.

Vid "ad valorem" beräkning, om priserna falla, faller tullen också; vid den specifika förblir tullen alltid densamma, huru mycket än priserna falla. Den sistnämnda beräkningen är på det hela taget en stor orättvisa, och så här söker patronernas pamfletter försvara densamma; "Hvad beträffar påståendet, att den fattige blir lidande, emedan under ett system af specifika tulltaxa billiga varor draga en mycket högre tull än de dyrbara, må detta bemötas med, att den specifika tullen utestänger billiga varor och på detta sätt råddar den fattiga att blifva lurad af samvetslösa agenter, hvilka sälja dilliga och billiga varor.

Denna ömma ömtanke, att rådda konsumenten från billigt gods, är i sanning rörande. På den följande sidan meddelas, "att den specifika tariffen är isynnerhet säker, under tider af tryckta marknadskonjunkturer och måste alltid skydda hemindustrien, emär den ej sanker priset när varuvarna falla". Det förefaller ej pamfletter författaren, att det är en stor orättvisa mot köparen, att tullen skall förblifva orörlig, fastän priserna falla. Med protektionisternas ideer är, att tullen skall hällas så högt, att fabrikanterna kunna bestämma de högsta priser. Köparen skall, enligt deras mening, kunna sig allt för lycklig och stolt att alltid få vara beredd, att "betala litet mer", som Mr Borden klassiska fras lyder.

Protektion af äkerbruksredskap